

Με τον Θεόδωρο Βουδούρη, επιτυχημένο επιχειρηματία και παράγοντα στις ελληνικές παροικίες τής Καμπέρας και τού Ντάργουιν γνωριζόμαστε από παιδιά σαν συμμαθητές στο Δημοτικό σχολείο "Τοσιτσαία" και το Αβερώφειο Γυμνάσιο τής Αλεξάνδρειας, μέχρι που η κατάσταση στην Αίγυπτο μάς ανάγκασε να πάρουμε διαφορετικά μονοπάτια έστω με ίδιο προορισμό την Αυστραλία. Εκείνος εγκαταστάθηκε στην Καμπέρα, εγώ στο Αντελάιν και συναντήθηκαμε όταν επισκέφθηκα την πρωτεύουσα της Αυστραλίας.

Κυρίως λόγω τής απόστασης, οι συναντήσεις μας είναι σπάνιες και από ευτυχείς συγκυρίες όταν ο Θεόδωρος τυγχάνει να βρίσκεται στην Καμπέρα όποτε την επισκέπτομαι, όπως προχθές Κυριακή και σε πολύωρη συζήτησή μας ανακάλυψα ένα στοιχείο των πολλών δραστηριοτήτων του που με εντυπωσίασε: Την αγάπη του για την ζωγραφική των Αβοριγίνων και τις εξειδικευμένες γνώσεις του για το θέμα αυτό.

Το ενδιαφέρον του για τους Αβοριγίνες καλλιτέχνες άρχισε με μια επίσκεψή του στο Alice Springs και την απόπειρά του να μπει σ' έναν καταυλισμό Αβοριγίνων τής περιοχής. Οι αρμόδιοι απαγόρευσαν την είσοδό του στον καταυλισμό, αλλά αυτό έκανε πιο έντονη την επιθυμία του να γνωρίσει τους Αυτόχθονες τής Αυστραλίας όταν έφτασε στο Ντάργουιν.

Εκεί συνάντησε Αβοριγίνες καλλιτέχνες και γοητεύτηκε τόσο πολύ από τις δημιουργίες τους που άρχισε να τις αγοράζει με συνέπεια το σπίτι του να μοιάζει περισσότερο με γκαλερί με έργα Αβοριγίνων ζωγράφων. Σε κάθε τοίχο, σε κάθε δωμάτιο τού σπιτιού του ο επισκέπτης θα θαυμάσει παραδοσιακά έργα Αβοριγίνων με τις περίφημες κουκίδες, ζωγραφική πάνω σε φλοιό από δέντρα, αλλά και μοντέρνα ζωγραφική.

"Από την πρώτη στιγμή με συγκίνησε το καλλιτεχνικό ένστικτο των Αβοριγίνων ζωγράφων που χωρίς να έχουν σπουδάσει σε σχολές Καλών Τεχνών δημιουργούν αριστουργήματα", μού λέει ο Θεόδωρος, που για να πλουτί-

Οι γυναίκες είναι πιο έξυπνες από τους άντρες επειδή ξέρουν λιγότερα και καταλαβαίνουν περισσότερα.- Τζ. Στήβενς

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και.. μη

ΕΝΑΣ ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΗΣ ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Θεόδωρος Βουδούρης: Ενας γνώστης και λάτρης τής ζωγραφικής των Αβοριγίνων

σει τη συλλογή του επισκέπτεται τους καλλιτέχνες σε μακρινούς καταυλισμούς τους.

Σαν άνθρωπος με κοινωνική συνείδηση, από αυτές τις επισκέψεις, ο Θεόδωρος έχει βγάλει το συμπέρασμα ότι οι προσπάθειες των λευκών να αφομοιώσουν τους Αβοριγίνες στη λευκή κοινωνία μας δημιουργούν περισσότερα προβλήματα από αυτά που θέλουν να λύσουν.

"Οι Αβοριγίνες έχουν τη δική τους κουλτούρα, τις δικές τους παραδόσεις, το δικό τους κοινωνικό ιστό τόσο βαθειά ριζωμένο στην ψυχή τους που μάταια προσπαθούμε ν' αλλάξουμε. Ας τους αφήσουμε να ζήσουν τον τρόπο ζωής δεκάδων χιλιάδων χρόνων μέχρι οι ίδιοι αποφασίσουν αν θέλουν ποτέ να προσαρμοστούν στην λευκή κοινωνία", μάς λέει.

Σύμφωνα με τον Θεόδωρο, αυ-

τή η προσήλωση των Αβοριγίνων στις αρχαίες παραδόσεις τους δεν διακρίνεται μόνο στην "ιστορία" που έχει να πει κάθε ζωγραφικός πίνακάς τους, αλλά και στην παραδοσιακή τεχνική για την δημιουργία τους. Οι Αυτόχθονες δεν χρησιμοποιούν μοντέρνα εργαλεία, βούρτσες, βαφές και υγρά. Αντί για βούρτσες χρησιμοποιούν ίνες από φυτά, οι βαφές είναι προϊόν από χρωματιστές πέτρες που κάνουν σκόνη και τις χρησιμοποιούν με σάλιο αντί για νερό που σε κάποιες περιοχές τους είναι σπάνιο είδος!

Τα έργα των Αβοριγίνων είναι γνωστά σε όλους μας, αλλά με την έμπειρη καθοδήγηση τού Θεόδωρου τα είδα για πρώτη φορά στο σπίτι του με την κάθε λεπτομέρεια που δημιουργεί το τελικό υπέροχο σύνολο. Οι χαρακτηριστικές μικροσκοπικές κουκίδες στην παραδοσιακή ζωγραφική των Αβοριγίνων έχουν την ίδια διάμετρο και περιφέρεια, η απόσταση μεταξύ τους είναι απόλυτα ακριβής για να δημιουργεί τη συμμετρία και τα χρώματα διαλεγμένα με απίστευτη καλλιτεχνική ευαισθησία για να προκαλούν την αντίθεση αλλά και τις διακυμάνσεις τους σε συνδυασμούς που σε καθηλώνουν και σου προκαλούν το θαυμασμό.

Οπως σε όλες τις Τέχνες, ασφαλώς, υπάρχουν καλοί, μέτριοι και κακοί Αβοριγίνες ζωγράφοι. Τα έργα των πολύ καλών και φημισμένων Αβοριγίνων ζωγράφων είναι περιζήτητα σε όλο τον κόσμο και πωλούνται έναντι εκατοντάδων χιλιάδων δολαρίων, ενώ δεκάδες χιλιάδες δολάρια αξίζουν τα έργα καλών ζωγράφων. Ποιά είναι η διαφορά ανάμεσα σε ένα καλό έργο και ένα όχι τόσο καλό;

"Η ιστορία που "αφηγείται" ο ζωγραφικός πίνακας η τελειότητα στη συμμετρία και στους συνδυασμούς των χρωμάτων, αλλά και τα ίδια τα χρώματα που χρησιμοποίησε ο καλλιτέχνης αποφασίζουν την ποιότητα και την αξία ενός παραδοσιακού ζωραφικού πίνακα", μάς λέει ο Θεόδωρος με την πείρα πολλών χρόνων στον τομέα αυτό.

ΑΥΡΙΟ η συνέχεια:
Μια Τέχνη που πεθαίνει..

* Η ανεπάρκεια

Εγραψε ο Θανάσης Λυρτσογιάννης στο "Εθνος":

"Είναι να απορείς με τα μυαλά που κουβαλούν οι πολιτικοί μας τα τελευταία χρόνια. Η στάση και η συμπεριφορά τους ήταν επιεικώς ανεπάρκεις. Αφησαν τη χώρα να βαδίσει προς τη χρεοκοπία, ενώ θα μπορούσαν να την αντιμετωπίσουν και μάλιστα αποτελεσματικά.

Ας πάρουμε για παράδειγμα το πετρέλαιο. Τα στοιχεία που παρουσίασε στο «Εθνος» της Κυριακής ο υφυπουργός ΠΕΚΑ Γιάννης Μανιάτης κάνουν λόγο για πιθανή κάλυψη τους ενός τρίτου των αναγκών της χώρας και για είσπραξη έως 1,5 εκατ. ευρώ την ημέρα από το Δημόσιο.

Που σημαίνει ότι αν οι κυβερνήσεις είχαν πρωτίστως στην εξόρυξη του πετρελαίου, το έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο θα ήταν μικρότερο κατά 3 έως 4 δισ. ευρώ τον χρόνο, το κράτος θα έβαζε στα ταμεία περίπου 500 εκατ., χιλιάδες πολίτες θα

είχαν εργασία, ενώ από συμπληρωματικές δραστηριότητες θα μπορούσε να δημιουργηθεί πρόσθιτος πλούτος, περισσότερες θέσεις εργασίας και να εισπράξει το Δημόσιο ακόμα περισσότερους φόρους.

Αν μάλιστα δεχτούμε ότι είναι πολύ πιθανό η αξία του πετρελαίου και του φυσικού αερίου (όπως υποστηρίζουν επιστήμονες και ερευνητές) να ξεπερνά τα 300 δισ. ευρώ, ότι υπάρχει ορυκτός πλούτος (χρυσός, άργυρος, νικέλιο και άλλα μέταλλα) που εκτιμάται σε πάνω από 30 δισ. ευρώ, γίνεται αντιληπτό πως αν οι πολιτικοί ήθελαν και είχαν το θάρρος, η χώρα όχι μόνο κρίση δεν θα αντιμετώπιζε, αλλά θα ευημερούσε.

Αλλά δυστυχώς αυτοί εδειχναν μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τη δημοφιλία, παρά για την εκτέλεση του καθήκοντος.

*Καλό!

'Ένας καλοντυμένος κύριος περπατάει αμέρι-

μνος τη νύχτα. Ξαφνικά, πίσω από ένα δέντρο πετάγεται ένας κουκουλοφόρος, του κολλάει ένα πιστόλι στα πλευρά και του ψιθυρίζει:

- Τα λεφτά σου και γρήγορα!
- Μα τι λες; αντιδρά ο κύριος, ξέρεις ποιος είμαι εγώ; Εγώ είμαι ο Τάδε Ταδόπουλος, Βουλευτής και πρώην Υπουργός!
- Ε, τότε, λέει ο μασκοφόρος, τα λεφτά ΜΟΥ και γρήγορα!

Ακόμη ένα:

Μια ξανθιά αγόρασε τέσσερα λαχεία. Ο άνδρας της την μάλωσε γιατί ξόδεψε άσκοπα τα χρήματα της.

- Ένα σου έφτανε. Έδωσες 12 ευρώ, ενώ θα μπορούσες να κάνεις το κέφι σου με 3 ευρώ.

- Μην γκρινιάζεις ανδρούλη μου. Θα τα πάρουμε πίσω διπλά και τριπλά.

- Πώς;
- Δεν βλέπεις τι γράφει το λαχείο; Ένα στα τέσσερα κερδίζει.